

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

SALVARE PE MARE [Continuare din numărul trecut]

Misionarul german Frey, care a lucrat în India de Est și care a trebuit să se întoarcă în Europa din motive de sănătate, plecase de puțin timp din Bombay, pentru ca ocolind promontoriul, să ajungă în Europa. Când au ajuns în apropiere de St. Maurice, s-a pornit o astfel de vreme, încât căpitanul a prezis o furtună groaznică.

Și într-adevăr, a venit furtuna, chiar cu o putere înfricoșătoare, dar s-a potolit spre seară ; dar după ce a răsărit soarele, uraganul a reînceput cu puteri noi ; apa a făcut o spărtură în vapor, unde era fixat de el un bazin de înot prin care puhoiul a năvălit înăuntru cu toată puterea. Toate eforturile de a opri apa au fost zadarnice, iar vaporul a început să se scufunde.

Atunci a venit căpitanul la misionar și l-a rugat să se ducă la călători și să-i informeze că în câteva ore vor fi în veșnicie. Printre călători se afla și soția unui judecător din Dharwar, cu cinci copii. Atunci când mama, care zăcea bolnavă în pat, a aflat vestea despre apropiata scufundare a vasului, s-a petrecut o scenă jalnică. „Să mă înec în mare împreună cu

copiii mei ? Să nu-mi mai văd soțul ? Mai pot primi iertarea păcatelor ? L-am pus pe Isus înapoia mea.” Așa striga ea, una după alta. Frey a îndrumat-o la Isus.

Ceasul morții sosise pentru toți. Doi dintre copii stăteau agățați de mama lor, unul era ținut în brațe de misionar și altul de slujnică. Și așteptau astfel ca adâncul să-i înghită. Moartea bătea afară, în scândurile vaporului, cu lovituri cumplite de pumn. Atunci, misionarul, împreună cu copiii și fata, au căzut în genunchi, în stăruință :

„Doamne Isuse, în zilele smereniei Tale, Tu ai ajutat pe ucenicii Tăi într-un necaz asemănător. Tu ești mereu același. Ajută-ne și pe noi ! Și dacă nu vrei să ne asculți, primește-i pe toți aceștia, mântuiește-le sufletele. Isuse, scapă-ne !”

Așa s-a rugat și s-a luptat cu Domnul. Atunci s-a întors vântul dintr-odată și a aruncat vaporul pe partea cealaltă, astfel că spărtura era ridicată sus, deasupra oglinzii apei, iar apa nu mai pătrundea înăuntru.

Apoi, cu multă trudă au scos apa afară, vaporul a fost golit și spărtura astupată. Atunci a zis necredinciosul căpitan ca odinioară vrăjitorii Egiptului : „**Acesta este degetul lui Dumnezeu !**” [Continuarea în numărul următor | Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL X, NR. 474 I 8 DECEMBRIE 2024 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„ ... dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele – îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara ... ”.

[II CRONICI 7 : 14]

- Editorial
- Proverbe persane. Cunoaștere
- Mică Enciclopedie onomastică.
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Salvare pe mare

Editorial. *Minciuni mari, mici, de nevoie, în afaceri și de alte feluri*

„Cel ce spune minciuni, nu va scăpa.” (Proverbe 19 : 5)

În poporul nostru circulă o părere : absolut fără minciuni nu se poate răzbi. Toată lumea crede că în situațiile zilnice ale relațiilor, ale legăturilor, de afaceri, de serviciu, minciunile convenționale sunt de neevitat.

Aceasta începe în școală și dacă jugul acestei opinii potrivnice lui Dumnezeu nu este sfărâmat, atunci modul de viață va fi conform acestei opinii până la mormânt.

Numărul minciunilor așa-zise de nevoie sau de politețe este foarte mare. Fie că este vorba de un ulcior de apă spart sau de obținerea unui concediu, fie că vrem să scăpăm de o pedeapsă binemeritată sau să câștigăm bunăvoința unui superior, să amăgim un om grav bolnav în privința apropierei morții sau să obținem mai mulți bani de la părinți – nu ne dăm înlături de la minciună.

Pentru majoritatea oamenilor, o minciună nu este o povară pentru conștiință și așa se face că adesea minciuna pătează cele mai sfinte relații ale vieții ...

Acum vreo patru ani, un credincios care slujise până atunci fără cusur, a fost determinat prin multă convingere să facă o depozitie neadeverată la o cercetare penală. A fost convins prin rugăminți și amenințări, ca să-i dea drumul celui vinovat.

Teama și firea blajină l-au făcut să cedeze acestor voci. Părea că printr-un cuvânt ar putea să-l ferească de pedeapsă pe cel acuzat, fără a face oricui altcuiva vreo pagubă. Acest creștin tânăr n-a putut înțelege șiretenia vrăjmașului.

Dar ce spaimă l-a năpădit când deodată i s-a cerut să jure pentru depozitia tocmai făcută. Ce furtună deodată în lăuntru lui !

Dar el deja făcuse depozitia; să fi spus acum că nu era adevărat ? Toate acestea au trecut în câteva minute înapoi și încolo în capul lui – și a depus jurământul.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Aparent totul părea bine acum, dar lăuntric sperjurul ardea cu chin de foc pe conștiință. Liniștea și pacea se duseseră.

Era puțin înainte de Paști ; tânărul nostru soldat a primit permisie acasă și acolo a mărturisit unor creștini vârstnici și experimentați ce a făcut.

Aceștia iau arătat că înainte de toate lucrurile trebuie să se întoarcă la adevăr. De aceea i-a scris căpitanului său și și-a mărturisit toată vina.

De aceea a urmat o nouă cercetare, în care acest tânăr creștin a fost găsit vinovat de sperjur, dar având în vedere starea lucrurilor și mărturisirea lui deschisă, a fost condamnat la cel mai mic grad de pedeapsă.

Da, el L-a necinstit într-un mod îngrozitor pe Domnul, de partea Căruia mărturisea că era și totuși, mărturisirea cinstită a adevărului a fost singura cale de a ajunge cu inima la pace.

Sfatul fraților lui experimentați a fost un sfat bun, un drum drept, o cale a adevărului și pe aceasta a binecuvântat-o Dumnezeu.

Ce ocară pentru Domnul, ce triumf pentru vrăjmaș, când fiii veacului acestuia pot spune pe drept despre un creștin : a mințit !

Și totuși lumea, care trăiește ea însăși în neadevăr, confirmă prin condamnarea ei dură, că presupune cu siguranță despre un creștin adevărat, că nu va minți.

Lumea trebuie și are obligația morală să presupună aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu și propria noastră conștiință adevărate că așa trebuie să fie.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CUNOAȘTERE

- Măreț este cel care cunoaște ; de la știința bătrânilor inima întinereste. FERDOUSI
- A citi știința nu e totuna cu a cunoaște. SANAI
- Cunoașterea se întregește cu cunoașterea de sine ; nu-i respectat omul fără învățătură. ATTAR
- Cel întristat cunoaște mâhnirea unei inimi triste. SAADI
- Eroarea ce stă la baza cunoașterii e mai rea decât lipsa vederii. GHASEMI
- Fierbe doar atât cât poți mânca. *Proverb* [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Salomeea

- Prenume feminin arareori folosit astăzi, dar mult mai vechi la noi decât s-ar părea, **Saloméea** continuă în onomastica românească, prin intermediul gr. **Salóme**, numele aramean **Shalom**, explicat în mod curent prin *shalom* „pace” ... [Mică enciclopedie onomastică, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **O. K.** (engl. „Totul e bine, „e în regulă”) – Expresia, foarte frecventă în Statele Unite, s-a introdus în numeroase limbi. Ea derivă, probabil din cuvântul „Oke”, care, în graiul pieilor roșii înseamnă : „Așa este !” Alte surse susțin că O. K. este o prescurtare pentru *All correct* (Totul e corect). Originea acestei expresii fiind foarte cotroversată, am ales explicațiile de mai sus, consemnate în cele mai multe dintre dicționarele de specialitate engleze și americane. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10 WILLIAM CAREY

Părintele misiunilor moderne

Fiind talentat și în ale muzicii, Krișna Pal a compus o seamă de cântări religioase pentru poporul indian.

Carey avea ca principiu că fiecare misionar, după un timp, trebuie să ajungă să se întrețină singur – ca misionarii fraților moravieni - ca astfel Societatea Misionară să poată recruta și trimite noi misionari.

El era dezlegat de bani și cerea și celorlalți misionari să fie onești în folosirea banilor.

Chiar mai mult, el cerea ca misionarii să găsească soluții de a produce ajutoare bănești, ca astfel lucrarea misionară să poată lua amploare.

Toți misionarii veniți în India, pe lângă chemarea lor, prestau și câte o altă slujbă, iar salariul era vărsat la fondul misiunii.

Din acești bani, ei au construit un Colegiu, au cumpărat o plantație de indigo și o fabrică de hârtie. Colegiul aducea un venit anual de 1.500 lire. Ward cu tipografia producea cam o mie de lire.

Toate acestea arată calitatea lui de excelent administrator al banilor pentru lucrarea Domnului.

Colegiul lor a devenit așa de bun, încât însuși regele Frederic al VI-lea al Danemarcei l-a ridicat la rang universitar.

Spiritul larg de dragoste, fără discriminare, se vede din faptul că aici erau primiți pe lângă copiii creștinilor, și cei ai budiștilor, ai hindușilor și ai mahomedanilor.

Nu se impunea nici o restricție, indiferent din ce castă făceau parte, toți

erau tratați cu dragoste, ca frați.

Această atitudine caldă a profesorilor a contribuit la convertirea multor studenți.

Cu gândul de pregătire a unor păstori și vestitori ai Evangheliei dintre indieni, la Universitatea lor, Carey a introdus și o secție de teologie la care el a predat timp de 17 ani : Introducerea în Vechiul și Noul Testament și Teologia Sistematică pentru toți cei ce voiau să frecventeze aceste cursuri.

În felul acesta, Universitatea a devenit un fel de pepinieră de vestitori ai Evangheliei. De aici s-au ridicat o seamă de bărbați care au străbătut India cu vestea bună a mântuirii.

Cu toată munca de profesor la două universități, el lucra intens la traducerea Bibliei. El a fost un titan în muncă. Nu știa să lenevească, ci căuta să folosească și secunde. Așa se face că în timpul vieții sale, cu ajutoarele ce le-a avut, a tradus Biblia sau părți din ea în 40 de limbi. [\(Continuarea în numărul viitor\)](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”